

Vi Socialdemokrater deltager gerne i en reel værdikamp, og det har vi i øvrigt altid gjort. Skabelsen af det danske velfærdssamfund har været én lang værdikamp for Socialdemokratiet, oftest med de nuværende regeringspartier som modspillere.

For os Socialdemokrater handler værdierne om den enkelte. Socialdemokratiets mål handler ikke om samfundet eller om verden, det handler om mennesket. Vores vision er, at hvert eneste menneske får mulighed for at virkeliggøre sine drømme om et godt liv. Fællesskabet er ikke et mål; det er et middel, men et meget vigtigt middel til skabelse af de bedst mulige betingelser for, at ethvert menneske kan leve et godt liv. Det gælder i Danmark som i resten af verden, at forudsætningen for at skabe muligheder for alle er frihed, lighed og fællesskab. Det er de tre værdier, som er vore, og som vi har forsøgt at præge det danske velfærdssamfund med. Det er lykkedes ganske godt, og dem står vi også fast på.

Men vi står ikke stille. Frihed handler også om, at den enkelte har handlemuligheder og reel indflydelse på sit eget liv, og frihed handler også om at respektere andres lige ret til at leve deres måske meget anderledes liv. Fællesskabet handler også om, at vi hver især bidrager til og tager ansvar for fællesskabet. Vi siger ja til frisind og internationalt udsyn, ja til et stærkt demokratisk fællesskab i Danmark og i Europa og ja til at investere i fremtiden i stedet for at solde den op.

Venstre markedsførte sig i valgkampen som dem, der kunne give mere velfærd og samtidig lade os betale mindre for den. Man skulle bare gøre op med socialdemokratisk betontænkning og lade driftige Venstrefolk komme til. Men ude i hver eneste kommune eller hvert eneste amt ved de af bitter erfaring, at der ikke er nogen sammenhæng mellem de løfter, regeringen har givet borgerne på kommunernes og amternes vegne, og de midler, regeringen har givet til at indfri løfterne.

Folkeskolen får ikke flere midler til at leve op til de store mål, tværtimod. 43 pct. af landets kommuner planlægger nedskæringer på folkeskoleområdet næste år. Der er stadig for mange stopure i ældreplejen, der skæres ned på tildelingen af hjemmehjælp til ældre, og der ligger stadig ældre patienter på gangene på nogle sygehuse. Skævvridningen af sygehusområdet er i fuld gang, og den fortsætter dag for dag med de medicinske patienter som tabere. Samtidig har regeringens nedskæringer på finansloven ramt de internationale bidrag, den hjemlige miljøpoli-

tik, uddannelses- og kulturområdet hårdt, men regeringen snakker uden om nedskæringerne og den arbejdsløshed, de trækker med sig.

Kl. 11.40

Lad mig gøre det klart, hvor skillelinjerne mellem os og den nuværende regering går: Det handler ikke, som Venstre ynder at påstå, om, hvorvidt mennesker skal være frie eller ej. Nej, forskellen mellem vores og regeringens politik er: Skal vi sikre den frihed for den enkelte, vi som samfund i fællesskab skal arbejde for? Eller er det alene markedet, som skal sikre friheden? Skal vi være borgere i samfundet Danmark, eller skal vi være kunder i butikken Danmark? Det er den grundliggende skillelinje.

Der er for meget kunde og for lidt borger i regeringens frihedsidealer, og det er en forskel, som gør en forskel. Det handler om, hvorvidt vi skal skabe en fremtid, hvorvidt Danmark skal føre en offensiv og langsigtet investeringspolitik, eller vi blot er henvist til at sejle op og ned i de internationale konjunkturers bølgegang. Det handler om, hvorvidt vi skal investere i fremtiden, eller vi skal sende regningen videre til næste generation, og hvad er det, den nuværende regering gør?

Regeringen sender regningen videre til den næste generation. Regeringen har taget ét stort pauselån. VK-regeringen er i færd med at formøble ikke blot det overskud, vi byggede op i fællesskab i løbet af 1990'erne i det danske samfund, men også det, vi skal leve af i fremtiden. Statsministerens åbningstale var en tynd kop te, når det drejer sig om at finde konkrete svar på de store udfordringer, det danske samfund står over for.

Statsministeren er åbenlyst glad for begrebet »noget for noget«, så lad os tage statsministeren på ordet og gøre det konkret for det enkelte menneske:

Nu har Ishmaral passet sin skole og gjort, som mor og far sagde, hun skulle. Så må samfundet sørge for, at hun får en praktikplads – noget for noget! Lis og Per har fået barn. De deles om barselsorloven, men de vil begge gerne tilbage til deres job efter 6 måneder, og vi har brug for Lis og Per på arbejdsmarkedet som henholdsvis tandlæge og maskinmester, så Lis og Per har brug for en pasningsgaranti – noget for noget! Bent er 67 år og skal til genoptræning efter en diskusprolaps. Han har været arbejdsmand, siden han var 16 år, og betalt sin skat, og nu må samfundet sørge for, at der er en genoptræningsplads – noget for noget! Men nej, sådan